

Τῆ Α΄ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου

† Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἦτοι τοῦ νέου ἔτους· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίτου καὶ Ἀρχιμανδρίτου· καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀειθαλαῖ· καὶ τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦν διακόνου καὶ διδασκάλου αὐτῶν· καὶ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους τῶν αὐταδέλφων· καὶ μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου ἔμπρησμοῦ.

Ἀκολουθία ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Κυριακῆς.

* * * * *

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν

ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ τῆς

Ἰνδίκτου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου προσόμοια γ', καὶ ἕτερα ἰδιόμελα τοῦ Ὁσίου δ'.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει σα
κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου ου
Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α
ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου ου
προ σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε
ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε
ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μ η εκκλι νης την καρ δι ανμουεις λογουςπο νη ρι

ας του προ φα σι ζεσθαιπρο φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των

Α κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θησαν ὡσει παχόςτης ἐρηγῆς ἐπιτῆς γῆς

διεσκορπισθηταὸσταυτωνπαράτον Ἀάδην

Οτιπρὸςσε Κυυριε Κυριεοιὸφθαλμοι

μου ἐπισοιοιηλπισάμηαντανεληστηνψυχην

μου

Φυλαξὸνμε ἀποπαγιίδος ἡςσυνεστησαντο

μοικαὶἀποσκάνδαλωντωνἐργαζόμενωντην ἀνο

μιαν

Πεσούνται ἐν ἀμφιβληστρωαυτωνοι ἁμαρτω

λοικατὰμονασεμιεγὼεὼσανπαρεελ

θῶ

ΦωνῆἡμουπρὸςΚυριὸν ἐκεκράξαφωνῆμου

πρὸ Κυυριὸν ἐδεήθην

Εκχεῶἐνωπιὸναυτουτηνδεήσινμου

τηνθλιψίνμου ἐνωπιὸναυτου ἀπαγγέλω

Εντῶἐκλειεπειν ἐξ ἐμουτοπνεύμαμου

και συ εγνωστας τρι βουςμου

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρου

ψανπα γι δαμοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστινο

εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πεινω

θηνσφο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

Τῆς Ἰνδίκτου.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ἦχος ᾠ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου
του ε ξο μο

λο γη σασθαι τω ο νο μα τι σου

Της αυ το λε κτα και θει ει ασ δι δα σκα λι ασ

Χρι στῶ την προ σευ χην μα θον τες καθ ε κα στην η

με ραν βο η σω μεν τω Κτιστη Πα τερ η μων ο

εν τοις ὄ ρα νοι οις κα τοι κων τον ε πι ὄ σι ον

αρ τον δι δῶ η μιν πα ρο ρων η μων τα πται αι

σμα α τα

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
ε ως ου αν τα πο δως

μοι

Της αυ το λε κτα και θει ει ασ δι δα σκα λι ασ

Χρι στῶ την προ σευ χην μα θον τες καθ ε κα στην η

με ραν βο η σω μεν τω Κτιστη Πα τερ η μων ο

εν τοις ὄ ρα νοι οις κα τοι κων τον ε πι ὄ σι ον

αρ τον δι δε η μιν πα ρο ρων η μων τα πται αι
σμαα τα

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
ει σα κου
σοντης φω νη ης μου

Ω ς των Ε βραι ων τα κω ω λα εν τη ε ρη μω
πο τε α πει θη σαν των ον τως σοι τω παν των Δε
σπο τη α ξι ως κα τε στρωθη ου τω και νυν
ο στα α δι α σκορ πι σον των δυ σε βων και α
πι στων Α γα ρη νων ψαλ μι κως πα ρα τον α α
δην Χρι στε

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
εις την φω νη ης
δε η σε ως μου

Ο εν Σι ναι ω τω ο ο ρει τας πλα κας γρα
ψας πο τε αυ τος και νυν εν πο λει Να ζα ρετ κα
τα σαρ κα βι βλι ον κα τε δε ξω προ φη τι κον
να γνω ω ναι Χρι στε ε ο Θε ος και τδ το πτυ ξας

ε δι δα σκες τες λα ρς ^Δ πε πλη ρωσθαιτηνγρα φη
ην ε πι σοι ^π

Στιχηρά τοῦ Ὁσίου.
Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ. Αὐτόμελον.

Ἦχος ^π Πα ρ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται; ^Δ ^Χ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν ^π

Ο σι ε Πα α α τερ ^π κα λην ε ε φευ

ρες κλι ι ι μα α α κα ^π δι ης α νη

ηλ θες εν τω υ υ υ υ ψει ^π ην ευ ρεν Η λι ας α

αρ μα πυ υ υ υ ρος ^π αλλ ε κει νο ος μεν τη ην

α νο ο δον ^π α αλ λοις ουκ ε ε ε λι ι ι ι

πε ^π συ υ δε και με τα θα να τον ε χειεις τον

στυ υ υ υ υ λο ο ο ον σα ^π ου ου ρα

νι ε α α α αν θρω ω ω πε ^π ε πι γει ει ε

α α α α αγ γε ε ε ε λε ^π φω στη ρα κοι μη

η τε ε της οι οι κου με ε ε ε νης ^π Συ με ε

ων ο ο ο ο ο σι ι ι ο ο

σι ι ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε

πρεσβευε τω σωθη η ναι τα ασ ψυ χα αση μων

Στίχ. 7. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλπισεν η

ψυχη μου επι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Ο σι ε Πα α α τερ ει ην τον στυ

λον φθε ε εγ ξα α α α σθαι ουκ αν ε πα

αυ σα το βο ω ω ω ων σ τς πο νς τς μοχ θς

του ος ο δυ υ υ υρ μς αλλ ε κει νο ος ε βα

α στα ζε ε το ει ει περ ε βα α α στα α α

ζεν ως δε εν τροον πι αι νο με νος εκ των

δα κρυ υ υ υ υ ω ω ω ων σ ε ε ξε

στη σαν Α α α α γγε ε ε ε λοι ε θαν μα α σαν

α α α αν θρω ω ω ω ποι δαι μονες ε πτη

ξα α αν τη ην υ πο ο μο νη η η ην σ Συ

με ε ων ο ο ο ο ο σι ι ι ο ο

σι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

πρεσβεευ ε τσ σω θη η ναι τα ας ψυ χά αση μων

Στίχ. ζ'. Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον

Ο σι ε Πα α α τερ δυ να μει ει θει

ου Πνε ε ευ μα α α α τος τον σον μι μου

ου με νος Δε σπο ο ο ο την εν στυ λω α νηλ θες

ω ως εν στα α αυ ρω αλλ ε κει νο ος το χει

ει ρο γρα α φον παν των ε ξη η η λειει ει ει

ψε συ υ δετην ε πα να στα σιν των πα α θων

ε ε ε ε ε λυ υ υ υ σας ε ε κει

νος ως προ ο ο ο βα α α α τον και συ ω ως περ

σφα α α α α γι ι ι ι ον ε κει νος εν σταυ

ρω ω και συ υ υ ε εν τω στυ υ υ λω Συ

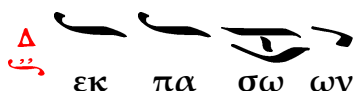

 με ε ων ο ο ο ο ο σι ι ι ο ο

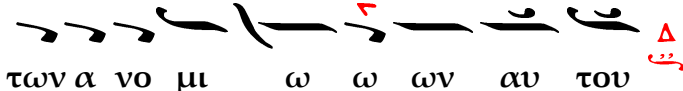
 σι ι ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε

 πρεσβευ ε τσ σω θη η ναι τα ασ ψυ χα αση μων

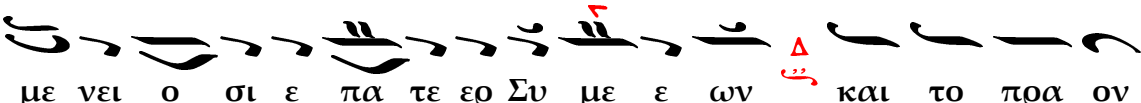
Ἔτερα Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Ὁσίου.

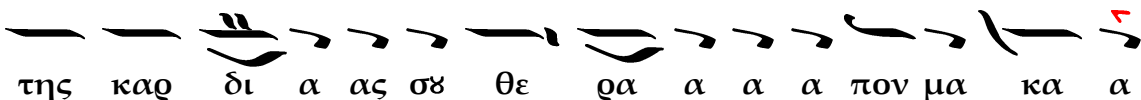
Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

 εκ πα σω ων

 των α νο μι ω ω ων αυ του

Tο μνη μο συ υ νο ο ον σα εἰς τον αι ω να

 με νει ο σι ε πα τε ερ Συ με ε ων και το πρα ον

 της καρ δι α ασ σα θε ρα α α α πον μα κα α

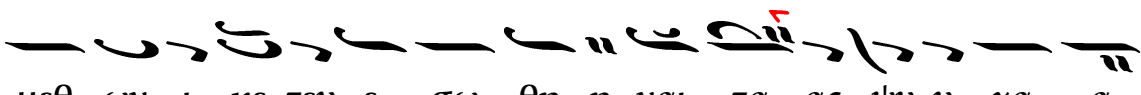

 α α ρι ι ι ι ε ει και με τε σης εξ η μων

 ο ποι μη η ην ο κα α λος αλλ εκ α πε σης αφ η

 μων τω πνε ε ε ευ μα α α α τι εν α γα πη

 Θε ω ω ω ω πα ρι στα α α α με ε ε ε νος

 και συν Α γγε λοις χο ρε ευ ων εν ο ρα α νοις

 μεθ ων ι κε τευ ε σω θη η ναι τα ασ ψυ υ χα α

ας η η η η μων

Ὁ αὐτός. Κυπριανοῦ.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τε ες οι λα α οι

Η των λει ψα νων σθ θη κη πα νε ευ φη η η με

Πα α τερ πη γα α α α ζει ι α α α α

μα α α α τα και η α γι α σψ χη Α γγε

λοις συ υ νσ ς ς σα α ξι ι ως α γα α αλ λε

ται ε χων εν προς Κυ ρι ι ον ο ο σι ε ε ε πα

α αρ ρη σι ι αν και με τα των Α σω μα των

χο ρε ε ε ευ ων ε ε εν ς ς ς ς ρα α α

α νοις μεθ ων ι κε τευ ε σω θη η ναι τας ψυ υ

χα α ας η η η η μων

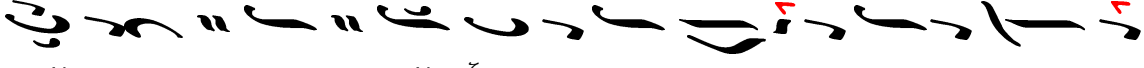

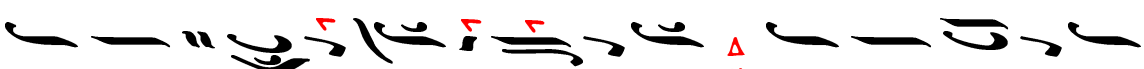

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

με νειεις το ο ον αι ω ω να

Η γα πη σας θε ο φο ρε την α νω τα α τη η

φι ι ι λο ο ο σο φι ι αν και ε ξω κο

 σμ⁸ ε ε γε ε ν⁸ ζων υ πε ε ε ερ τα ο ρω ω

 ω ω με ε ε ε να⁸ και ε σοπτρον α κη λι δω ω

 τον Θε ε ς θει ο ο ον α α α νε ε δει ει ει

 χθης⁸ και ων α ει η νω με νος φω ω τι^Δ φως προ

 σε λα α α αμ βα α α ανες^Δ και τρα νω τε ρον

 τ⁸ μα κα ρι ς ε τυ χε ες τε ε ε λος⁸ πρεσβευ ε υ

 περ των ψυ χων η η μω ων σο ο φε ε ε Συ

 υ με ε ε ων^Δ

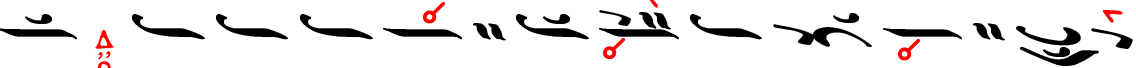

Δόξα.

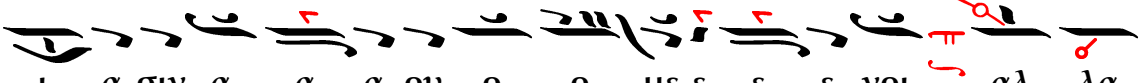

Γερμανού.

Ἦχος Πά

Δ Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και^Δ

 Α γι ω Πνευ μα α α τι^Π

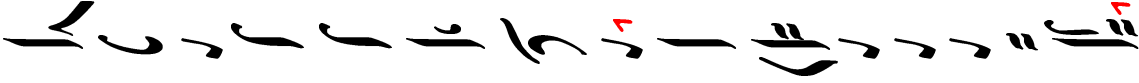

Η Πα εια χα ρις α πη η ω ω ρη η η η

 το^Δ ε πι τη θη η κη τω ων λει ψα α α α

 νω ω ω ων σου^Π η γι α σμε ε νε Συ υ με ε

 ε ων^Π δι ο και εις ο σμη ην μυ υ υ ρου των θαυ^Π

 μα των σουδρα μου με θα ^{Δι} των νο ση μα α α των την ^{Πα}

 ι α σιν α α α ρυ ο ο με ε ε ε νοι αλ λα

 πα α τερ ο ο σι ι ε ^{Δι} Χρι στο ον τον Θε ον

 ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε ^{Πα} υ περ τω ων ψυ

 χω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν.

Ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

K ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

 τϛ ϛ ϛς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

 νων α α α μην

O ^{Πα} Πνευ μα τι α γι ω συ υ υ νη η μ με ε ε

 νος α να ρ χε Λο ο γε και αι Υι υι υι ε

 ο παν των ο ρα των και αι αι α α α ο ο ρα

 α α των συμ παν του ρ γος και συν δη η μι ου ου ρ γος

^{Δι} τον στε φα νο ον του ε νι αυ του ου ευ λο

 ο γη η η η σον φυ λατ τω ω ων ε ε εν ει ει

ρη η η νη των ορθο δο ξων τα α α πλη

 η η θη η πρε σβει ει αι αις τη η ης Θε ε ε ο ο
 το ο ο κου και παν των τω ων α γι ι ι ω ω ων
 σου ου ου ου ου

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανούου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

 στε ε ε ε λ θο ο ον τες ε πι τη η η ην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μνϑ ϑ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αι αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϑ
 ϑ ϑ ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Και φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

ᾠχος πλ Νη ρ

Ι δϑ ϑ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δϑ ϑ λοι Κυ ρι ϑ

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αυ λαις οι οι κϑ ϑ Θε

ου ημων

Ι δϑ ϑ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δϑ ϑ λοι Κυ ρι ϑ

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια Δ
δ

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον ν
δ

I δ ο δ η ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ
δ

πα αν τες οι δ ο λ ο ι Κυ ρι ι ο ο ο ο ν
δ

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι - Θ

K υ υ ρι ος ει σα κ ο σε ται μ ο εν τω Δ

κε κ ρα γε ε ναι με προ σ αυ τον ε

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με Δ
και ε

ει σα κ ο σ ο ν τ η σ προ σ ευ χ η η σ μ ο Δ

K υ υ ρι ος ει σα κ ο σε ται μ ο εν τω Δ

κε κ ρα γε ε ναι με προ σ αυ τον ε

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε Δ
κα τα μ ο ν α σ επ ε λ πι δι κα τω κι χ

σα α σ με Δ

K υ υ ρι ος ει σα κ ο σε ται αι μ ο εν τω Ζ'

κε κ ρα γε ναι με προ σ αυ το ο ον Δ

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Το ε λε ος ος Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ
δλ

πα σαστας η με ρασηςζω ης μη π
ρ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και ουδέν με ὑστερήσει· Δ
δλ εἰς τόπον

χλόης Δ
δλ ε κει με κα τε σκη νω σεν Δ
δλ

Το ε λε ος ος Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ
δλ

πα σαστας η με ρασηςζω ης μη π
ρ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Δ
δλ οὐ

φοβηθήσομαι κακά Δ
δλ ο τι συ υ μετ ε μη ς ς ει Δ
δλ

Το ε λε ος ος Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ
δλ

πα σαστας η με ρασηςζω η ης μη ς ς π
ρ

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ Κε ρ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι ος σω σον με ν
ρ

και εν τη δυ να μει ος κρινεις με υ
ρ

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου υ
ρ ε νω τι

σαι τα χ ρη μα τα τς στο μα τος μη υ
ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ^u₉

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι ^u₉ και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω της ψυ χησμη ^u₉

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ε ε ε ^u₉

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ^Δ₃ Δι - ο

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι ε

^Δ₃ τε ποι η σαντος τον ε ρα νον και την γη ην ^ε₆

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ₃ ο θεν η ξει

η βο η θει α μη ^Δ₃

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι ε

^Δ₃ τε ποι η σαντος τον ε ρα νον και την γη ην ^ε₆

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ ^Δ₃ φυ λα ξει

την ψυ χην σε ο Κυ ρι ος ^Δ₃

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι ς τ ε
 ποι η σαντος τον ο ρα νο ον και τη ην γη η
 ην

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

ᾠχος Γα φ

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι Δ το ε λε
 ο ος σ φ προ φθα α σει με

Στίχος α'. Γα
Ε ξε λ θ με εκ των ε χ θρων μ ο Θε
 ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

Μ τρωσαι αι με

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι Δ το ε λε
 ο ος σ φ προ φθα α σει με

Στίχος β'. Γα
Ρ υσαι με εκ των ε ρ γα ζο με νων την α
 νο μι αν και εξ αν θρων αι μα των σω στον με

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι Δ το ε λε ο
 ος σ φ προ φθα σει με ε ε ε

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(ξά' 1-10).

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν· παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών δόξαν ἀντὶ σποδοῦ· ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι, καταστολὴν δόξης, ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεὰ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίους, ἐξηρημωμένας τὸ πρότερον· ἐξαναστήσονται, καὶ ἀνακαινοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημωμένας ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Καὶ ἤξουσιν ἀλλογενεῖς, ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἄροτῆρες, καὶ ἀμπελουργοὶ ὑμῶν. Ὑμεῖς δὲ Ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν. Ῥηθήσεται ὑμῖν· Ἴσχυν ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμαστήσεσθε· ἀντὶ τῆς αἰσχύνης ὑμῶν τῆς διπλῆς, καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς, ἀγαλλιάσεται ἡ μερίς αὐτῶν. Διὰ τοῦτο τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ δευτέρου κληρονομήσουσι, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος, ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίους, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν, ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· καὶ ὁ ὄρων αὐτούς, ἐπιγνώσεται αὐτούς, ὅτι οὗτοι εἰσὶ σπέρμα εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὸ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Λευϊτικοῦ τὸ Ἀνάγνωσμα

(κς' 3-11 καὶ ἐκλογή).

Ἐλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων· Ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε, καὶ ποιῆτε αὐτάς, δώσω τὸν ὑετὸν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν· καὶ καταλήφεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητόν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήφεται τὸν σπόρον. Καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν· καὶ ἀπολωθῆθῆναι ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν· καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν, καὶ ἑκατόν ὑμῶν διώξονται μηριάδας. Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εὐλογήσω ὑμᾶς, καὶ

αὐξάνω ὑμᾶς, καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν. Καὶ φάγεσθε παλαιά, καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε. Καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς, καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. Ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητέ μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου προσοχθήση ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὡς τε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν. Ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, καὶ σπερεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται τοὺς πόνους ὑμῶν οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν. Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν καὶ διώξονται ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε, οὐδενὸς διώκοντος ἡμᾶς· καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν· καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ἡμῖν ὡς σιδηροῦν, καὶ τὴν γῆν ὡσεὶ χαλκῆν. Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχὺς ὑμῶν, καὶ ἡ γῆ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν σπῆρον αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη μάχαιρα. Καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ ἐπαύλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι· ὅτι ὑμεῖς ἐπορεύθητε πρὸς με πλάγιοι, καὶ ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐν θυμῷ πλαγίῳ· λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(8' 7-15).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρωσ, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας

ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ε^{Πα} πε στη η ει σοδος τϛ Ε ε νι α αυ τϛ π ρ

συγ κα λϛ σα γε ραι ρειν ταυ την τϛ ϛς λαμ που υ

υ υ νο ο ο ο ντας π ρ Καλ λι στην Ευ ο δον και Ερ μο

γε ε ε νην τϛς αυ τα δελ φϛ ϛς α θλη η τας π ρ Συ με

ων τον ι σα γγε ε λον Ι η σϛν τον τϛ ϛ ϛ ϛ

Να α α αυ η π ρ τϛς εν Ε φε σω ε πτα ριθ μϛ ϛς παι

αι αι δας π ρ και την τε τρα δε κα πυρ σευ τον των α

γι ωων γυ υ υ ναι κω ων χο ρειει ει ει α ανων

ταις μνει αις κοινω νϛν τϛς φι λε ο ορ τοι βο η η σω με εν

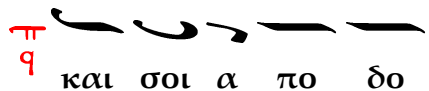

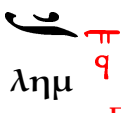
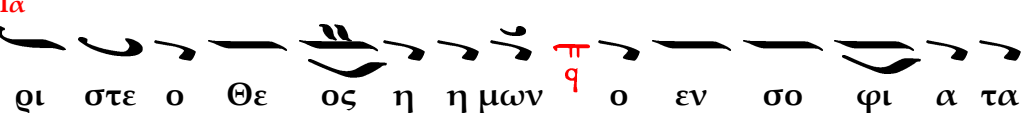

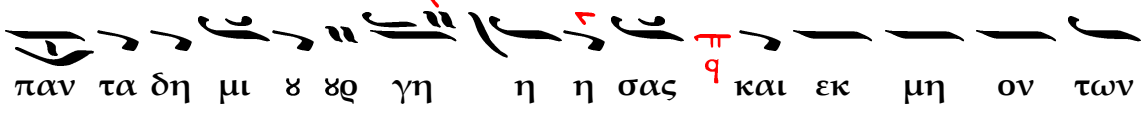
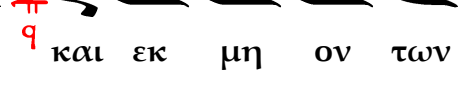
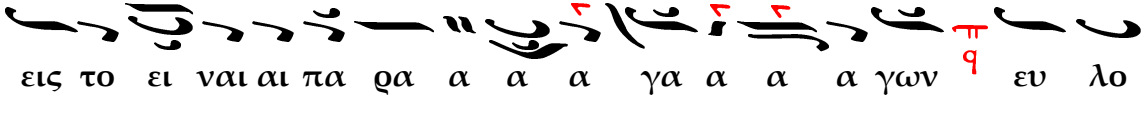
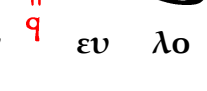

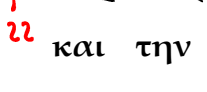
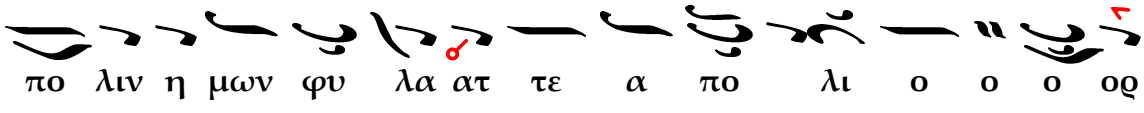
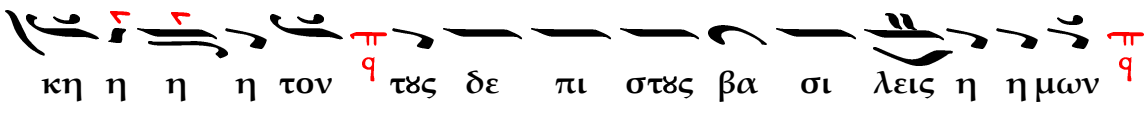
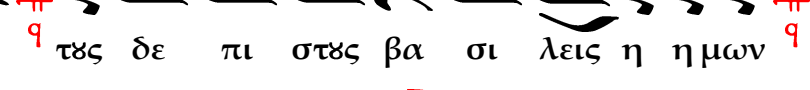

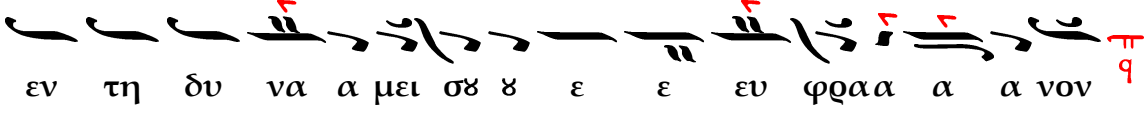

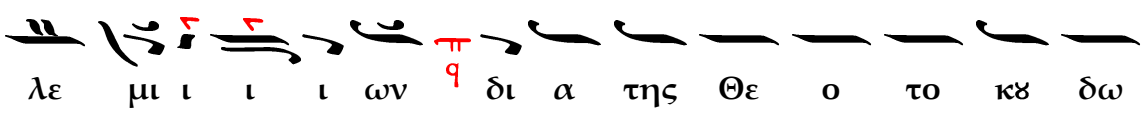
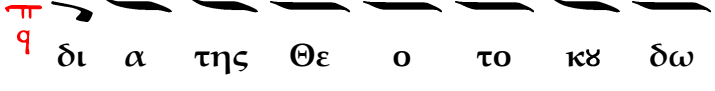

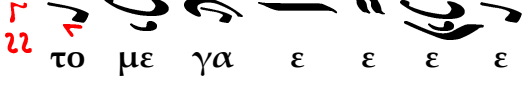

εκ τε ε νω ως Κυ ρι ε ευ λο γη σον τα ερ γα

των χει ει ρω ων σϛ ϛ ϛ και κα τα ξι ω σον η μας λυ

σι τε λως πε ραι ω ω ω σαι ϛ ϛ την τϛ χρο νϛ ϛ πε ρι ι

ι ι ο ο ο ο δον π ρ

Τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτός.

Στίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών
και σοι α πο δο

θη σε ται ευ χη εν Ι ι ε ρϑ ς σα α α

λημ
X^{Πα}ρι στε ο Θε ος η ημων
ο εν σο φι α τα

παν τα δη μι ς ρϑ γη η η σας
και εκ μη ον των

εις το ει ναι αι πα ρα α α α γα α α γων
ευ λο

γη σον τον στε φα νον τϑ Ε ε νι α αυ τϑ
και την

πο λιν η μων φυ λα ατ τε α πο λι ο ο ο ο ρ

κη η η η τον
τϑς δε πι στϑς βα σι λεις η ημων

εν τη δυ να α μει σϑ ς ε ε ευ φρα α α νον

νι κας χο ρη γων α αυ τοις κα α τα α α των πο ο

λε μι ι ι ι ων
δι α της Θε ο το κϑ δω

ρϑ με νος τω ω κο ο σμω
το με γα ε ε ε ε

λε ε ε ε ος

Κυπριανού.

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου. ἅγιος ὁ

νάος σου, θαν μα στος εν δι και αι αι ο συ υ νη

Θ αυ μα στος ει ο Θε ος και θαν μα στα τα ε ε

ε ερ γα α α α σθ και αι ο δοι σθ α α α α

νε ξι χνι ι ι ι ι ι α α α α στοι πε λεις

γαρσο φι α α τθ Θε ε ς και υ πο στασις τε λει

α α και δυ υ υ υ να α α α μισ συ να ναρχος

τε και συ να ι δι ος και συ νε ερ γει ει ει α

παν το δυ να μω ω ω ε ε ε ξ σι ι α κο

ο σμωω ε πε δη η η μη η η η σας ζη των ο ε

κα αλ λυ υ υ να σπλα α σμα α νεκ φρασ τω σε ξ α πει

ραν δρσ μη η τρος μη τρα πει ει ει εις τη Θε ο ο ο

τη η η η τι ι δι α θε με νος ο ο ρσ ς ς και

χρο ο νς εις σω τη ρι αν η μω ω ω ω ν α ναλ

λοι οι οι ω ω ω ω τε δι α τθ το σοι οι οι βο

ω ω μεν α γα θε ε Κυ ρι ε ε δο ο ο
ξα α α σοι

Ὁ αὐτός.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στίχ. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός

σου, Κύριε, και τα παι δι α σε πλη σθη η σο

νται αι πι ο ο ο τη η η τος

Ο εν σο φια τα παντα δη μι σθη γη η η

σας Προ αι ω νι ε λο γε ε τθ Πα α τρος και

την συμ πασα αν κτι ι ι σιν παν το δυ να μω σε

λο ο γω ω συ στη σα α α α με ε ε ε νος

ευ λο γη σον τον στε φανον τε Ε νι αυ τε σ της χρη η

η στο ο ο τη το ος σε και τας αι ρε ε σει ει εις

κα τα α βα α α α λε δι α της Θε ο το

ο κθ ως α γα θος και αι φι ι λα α αν

θρω ω ω πος

Δόξα.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Ο Πα σι ι ε ε πα α α τε ερ κα λην

ε ε φευ ρες κλι ι ι μα α α κα δι ης α

α νη ηλ θες εν τω υ υ υ υ ψει ην ευ ρεν Η

λι ας α αρ μα πυ υ υ υ ρος αλλ ε κει νο ος

μεν την α νο ο δον αλ λοις ουκ ε ε ε λι ι ι ι

πε συ υ δε και με τα θα να τον ε χει εις τον

στυ υ υ υ υ λο ο ο ον σου ου ου ρα νι

ι ε α α α αν θρω ω ω πε ε πι γει ει ε

α α α α αγ γε ε ε ε λε φω στη ρ α κοι μη

η τε ε της οι οι κου με ε ε ε νης Συ με ε

ων ο ο ο ο ο ο ο σι ι ι ο ο σι

ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε προ

σβεευ ε του σωθη η ναι τα ας ψυ χα αση μων

Και νυν.

Ο αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πά Πα φ

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Συ υ υ υ βα α σι ι λευ ο ων και δι

α με ε ε ε ε νων και εις αι ω ω ω να ας

α τε ε λευ τη η η η τους δε ξαιδυ υ σωπη η σιν

αι τουντων α μαρ τω λω ων σω τη ρι ι ι ι ι

αν και πα ρα σχου ου φι λα α α αν θρω ω ω ω

πε τη γη σου ε ευφο ο ρι ι ι αν ευ κρα α α

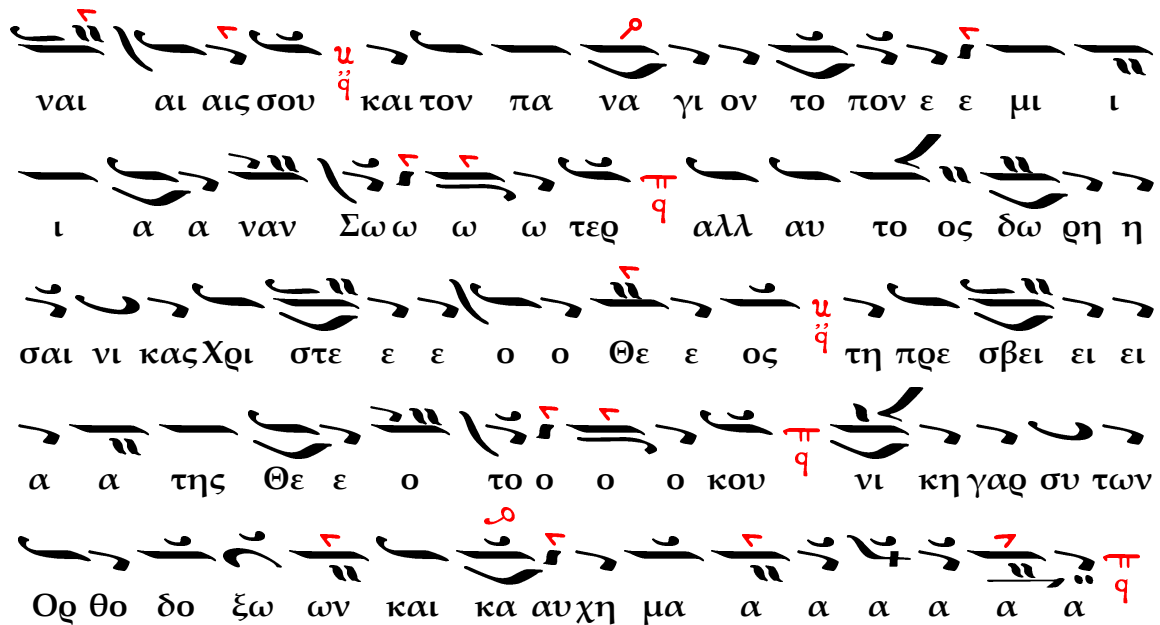
τς τς α ε ε ρας χα α ρι ζο ο ο ο ο

με ε ε ε νος τω πι στο ο τα τω βα σι λει ει

συμ πο λε ε ε ε ε μει κα τα Α θε ων βα

α ρ βα α ρων ω ως πο ο τε ε ε ε ε

τω ω Δα α α βιδ ο τι ηλ θο σαν ου τοι εν σκη η

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.
τῆς Ἰνδίκτου
ᾠχος Δι-θ

Ο πα α σης δη μι ρο γος της κτι ι σε ως ο
και ρος και χρο νος εν τη ι δι α ε ξ σι α θε με
νος ευ λο γη σον τον στε φα νον τ ε νι αυ τ ε
της χρηστο τη τος σα Κυ υ ρι ε φυ λατ των εν ει
ρη νη τος βα σι λεις και την πο λιν σα πρε σβει αις της
θε ο το κη και σω σον η μας

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου

ᾠχος Πα ρ

Υ πο μο νης στυ λος γε γο νας ζη λω σας τος προ
πα α το ρας Ο σι ε τον Ι ωβ εν τοις πα θε σι τον
Ι ω σηφ εν τοις πει ρασ μοις και την των Α σω μα των
πο λι τει αν υ πα ρ χων εν σω μα τι Συ με
ων πα τη η ρ η μων Ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω
θε ω σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Χαι ρε Κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
ε νε λι μην και προ στα σι ι α τσ γε νω στων αν θρω ω
πων εκ σθα ρε σα ρ κω θη ο λυ τρω της τσ κο ο
σμη μο νη γαρ υ πα αρχεις μη τη ρ και παρ θε νος α ει
ευ λο γη με ε νη και δε δο ξα σμε ε νη πρε σβευ ε
Χρι στω τω Θε ω ει ρη νη νδω ρη σα σθαι πα ση τη οι κσ
με ε ε νη η η η

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,

ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν:

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *